

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело
№ 20221001000850 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 613а, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 258 ГПК - чл. 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на кредитора „Елстрой- 95“ ООД срещу решение № 260513 от 02.08.2022г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 1 с-в, в частта, с която е определена за начална дата на неплатежоспособността на „АС - Стройинженеринг“ ООД датата 31.12.2017г. Жалбоподателят поддържа решението в тази му обжалвана част да е неправилно предвид постановяването му в противоречие на закона, както и с оглед неговата необоснованост. Излага първоинстанционният съд да не е обсъдил събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и в частност представената кореспонденция между длъжника и „Търговска банка Д“ АД, в която длъжникът признава финансовите си затруднения и липсата на парични средства за заплащане на текущите си задължения. Сочи показателно в тази насока да е писмо изх.н. 303/01.09.2011г., с което длъжникът „АС - Стройинженеринг“ ООД признава да е изчерпил финансовите си възможности. Предвид тези доказани по делото обстоятелства сочи за начална дата на неплатежоспособността да следва да бъде определена датата 30.09.2010г. Излага към същата дата да са изискуеми и неплатени и

вземанията на „Елстрой – 95“ ООД по договор за доставка от 19.08.2006г. Поддържа единствено по причина на отпуснати на длъжника средства в значителни размери по три договора за банков кредит последният да е продължил дейността си през 2010г. и 2011г. Излага признание за влошеното икономическо състояние на длъжника да се съдържа и в изходящото от него писмо изх.н. 303/01.09.2011г., с което управителят признава, че остатъкът от неусвоената сума по кредита ще бъде използван за погасяване на дължимите към банката лихви, което сочи на невъзможност на дружеството да погасява дори задълженията си за лихви по отпуснатите му кредити. Сочи липсата на парични средства за погасяване на задълженията на дружеството да е изводима и от клаузите по договорите за кредит, които са одобрени при стратегия за погасяване на задължения с бартери. Излага последното да установява и неликвидност на материалните запаси, собственост на длъжника- незавършено строителство. Поддържа трайната неплатежоспособност и невъзможността да бъдат реализирани материалните запаси на дружеството да е станали причина и за сключване на нов договор за кредит № 0902.0811 на 29.06.2012г. Сочи аналогична информация за невъзможност за погасяване на лихви по кредитите и на задължения към другите кредитори да се съдържа и в писма изх.н. 502/06.03.2014г. и изх.н. 572/05.02.2016г. Поддържа от кореспонденцията на длъжника с „Търговска банка Д“ АД да се установява и длъжникът да е изпадал в неплатежоспособност всеки път, когато банката е спирала усвояването на средства по кредитите. Сочи да са установени по делото непогасени задължения към кредитори, изискуеми от 2009г. и 2010г., както и задълженията по банковите кредити да са многократно разсрочвани. Излага основаният актив на дружеството - незавършено строителство, да е неликвидно и да не е било възможно да служи за погасяване на текущи задължения. Поддържа и видно от отчета на паричните потоци за 2010г. дружеството да е имало недостатъчно постъпления спрямо плащанията, които е извършило. Излага първоинстанционният съд да е разгледал определените от вещото лице коефициенти на ликвидност, но без да съобрази прикриването на счетоводна документация, неликвидността на активите на дружеството и т.н., които налагат извод за перманентна неплатежоспособност на длъжника „АС – Стройинженеринг“ ООД считано от 2010г. По тези доводи моли за отмяна на решението в обжалваната му част и за постановяване на друго, с

което да бъде определена за начална дата на неплатежоспособността датата 30.09.2010г., евентуално датата 31.12.2010г.

Ответникът по жалбата - длъжникът „АС – Стройинженеринг“ ООД, не депозира писмен отговор и не взема становище по жалбата.

Кредиторът, „Търговска банка Д“ АД, оспорва жалбата като неоснователна. Поддържа цитираните от жалбоподателя писма да са изходящи от длъжника, но да няма данни да са входири в банката. Да са изпълнявали стриктно задълженията си по сключените с длъжника договори за кредит, целта на които е била да бъде завършена и съхранена строената от длъжника сградата и по този начин длъжникът да се разплати със своите кредитори. Сочи началната дата на неплатежоспособността да е правилно определена от първоинстанционния съд въз основа на събраните заключения по пет съдебни експертизи, неоспорени от въззивника. Излага решението да е съобразено и с константната съдебна практика, че неплатежоспособност се установява въз основа на цялостното икономическо състояние на длъжника, а не по причина на спиране на плащанията към конкретен кредитор или кредитори. По изложените доводи моли решението в обжалваната му част да бъде потвърдено като правилно.

Кредиторът, „Меджик коин“ ЕООД оспорва въззивната жалба като неоснователна. Моли първоинстанционното решение като правилно да бъде потвърдено в обжалваната му част.

Предвид нормата на чл. 269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в обжалваната част, а за правилността му единствено на въведените в жалбата основания и при съобразяване правилното приложение на императивните материалноправни норми.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно.

Съдът отчита постоянната практика на ВКС, вкл. по постановените по реда на чл. 290 ГПК решение 174/05.02.2011г. по т.д. 567/2011г., ТК, II ТО, решение 44/27.05.2014г. по т.д. 3286/2013г., ТК, II ТО на ВКС и др., съобразно която обявяването в неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост и откриването на производство по несъстоятелност са същинската част от решението, а всички останали негови части - определяне на начална дата на

неплатежоспособността, назначаване на временен синдик, допускане на обезпечителни мерки, определяне дата на първото събрание на кредиторите, прекратяване на дейността на длъжника, обявяване на длъжника в несъстоятелност, спиране на производството по несъстоятелност /в хипотезата на чл. 632, ал. 1 ТЗ/- са производни и са последица от откриването на производство по несъстоятелност. Поради това, при обжалване на решението само в някоя от тези части /които могат да бъдат предмет на обжалване/, въззивният съд дължи проверка правилността и допустимостта на решението в тази му обжалвана част, в конкретния случай по жалбата на молителя само относно началната дата на неплатежоспособността. В така очертаната обжалвана част решението е допустимо.

Съдът споделя съдебната практика по решение № 44 от 04.07.2012г. по т.д. 983/2011г., ТК, I ТО на ВКС, съобразно която въззивният съд е обвързан от заявеното с жалбата искане досежно началната дата на неплатежоспособността и дължи проверка и преценка правилността на обжалваното решение съобразно заявените с въззивната жалба оплаквания и релевантната според жалбоподателя начална дата на неплатежоспособността. В този смисъл е и съдебната практика по решение № 140 от 28.12.2015г. по т.д. 3682/2014г., ТК, II ТО на ВКС, с която по въпроса, по който е допуснато касационно обжалване, е отговорено, че въззивният съд дължи разглеждане на конкретните доводи по въззивната жалба досежно началната дата на неплатежоспособността. В този смисъл и при съблюдаване на цитираната съдебна практика и общия принцип в гражданския процес за невлошаване положението на жалбоподателя, съдът приема, че дължимата по жалбата на кредитора „Елстрой- 95“ ООД проверка досежно правилността на решението на СГС, в обжалваната му част досежно началната дата на неплатежоспособността, е по очертаните от молителя доводи и за очертания с жалбата период, а именно преди определената от СГС начална дата на неплатежоспособността – 31.12.2017г., и от сочената от жалбоподателя дата - 30.09.2010г., евентуално 31.12.2010г.

При гореочертания предмет на въззивна проверка, настоящият състав на съда намира първоинстанционното решение в обжалваната му част досежно началната дата на неплатежоспособността за правилно по следните мотиви:

Неплатежоспособността, съобразно легалната дефиниция на

последното понятие в нормата на чл. 608, ал. 1 ТЗ е състояние на невъзможност за изпълнение на изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унощожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публично правно задължение към държавата или общините, свързано с търговската му дейност, задължение по частно държавно вземане, или задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

При зачитане на съдебната практика по постановените по реда на чл. 290 ГПК решение № 33 от 07.09.2010 г. по т.д. № 915/2009 г., по описа на ВКС, II ТО, решение № 115 от 25.06.2010 г. по т.д. № 169/2010 г., по описа на ВКС, II ТО, решение № 90 от 20.07.2012 г. по т.д. № 1152/2011 г., по описа на ВКС, I ТО и други, началната дата на неплатежоспособност следва да бъде разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по чл. 608, ал.1 ТЗ с наличните си краткотрайни активи, като същата се определя от неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при отчитане на най-ранния момент на спиране на плащанията като външен белег на неплатежоспособността.

С разпоредбата на чл. 608, ал. 3 ГПК е въведена оборима законова презумпция, съобразно която неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като спиране на плащанията е налице, когато длъжникът е платил изцяло или частично задължения към отделни кредитори. Или при доказано по делото наличие на неизпълнение от длъжника дори на едно изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 - т. 3 ТЗ (вкл. частично), в негова тежест ще бъде да установи обективното си икономическо положение с цел оборване на презумираното в тези случаи състояние на неплатежоспособност.

При зачитане на горесцитираната практика за ВКС настоящият състав на съда отчита първата кумулативно изискуема предпоставка за приложение презумпцията по чл. 608, ал. 3 ТЗ да е наличието на неизпълнение на падежа на задължение на длъжника от изрично очертаните такива в нормата на чл.

608, ал. 1 ТЗ, която дата е и първият най-ранен момент на „спиране на плащането“ на това конкретно задължение по смисъла на законовата разпоредба. Към този най – ранен момент и следва да бъде установено икономическото състояние на търговеца, респективно неговата неплатежоспособност като трайна и обективна невъзможност да посрещне краткотрайните си задължения с краткотрайните си активи, или обратното - да бъде оборена презумпцията на чл. 608, ал. 3 ТЗ с доказано добро икономическо състояние на търговеца.

По делото кредиторът „Елстрой - 95“ ЕООД е въвел твърдения за неизпълнение на падежа от длъжника „АС – Стройинженеринг“ ООД на задълженията му към този кредитор по фактури № 000000544/30.03.2010г. и № 0000000599/30.04.2010г. по договор за търговска продажба на материали от 19.08.2006г. – чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ. Вземанията не са спорни, осчетоводени са от ответника и дължимостта им се установява от събраните по делото писмени доказателства – фактури, арбитражно решение от 28.04.2021г. и заключение по ССЧЕ. Задълженията не се установява да са погасени и към датата на устните състезания. Видно от заключението по депозираната на 01.09.2021г. допълнителна ССЧЕ – таблица 7 и 8, това е и най -старото осчетоводено и непогасено задължение по търговска сделка към доставчици, съобразно записванията по сметка 401 при длъжника „АС – Стройинженеринг“ ООД. В този смисъл и за приложението на сочената от жалбоподателя презумпция по чл. 608, ал. 3 ТЗ, която презумира неплатежоспособност от факта на неизпълнение на изискуемо задължение, следва да бъде определен най-ранния момент на неизпълнение на това задължение – 30.03.2010г., дори в хипотеза като процесната, в която не е налице само един кредитор. Датата предхожда сочената с въззивната жалба начална дата на неплатежоспособността – 30.09.2010г., евентуално 31.12.2010г., предвид на което и към последните две дати по вече изложените мотиви на съда за обвързаността му от оплакванията по въззивната жалба следва да бъде извършена проверка на обективното икономическо състояние на търговеца. В този смисъл са и разрешенията по постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 9 от 10.04.2019г. по т.д. 2099/2018г. по описа на ВКС, ТК, I ТО.

При съобразяване с нормата на чл. 631 ТЗ неплатежоспособността е обективно и трайно икономическо състояние. За установяване на състоянието

на неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните /текущи задължения, на база на реалната ликвидност на активите – възможността им да се преобразуват в кратък период от време в парични средства за цена, близка до справедливата пазарна стойност. Водещи за преценка състоянието на неплатежоспособност на длъжника, свързана с невъзможността му да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи/по групи/ към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. При осъществяване на дейността си предприятието разчита на целия си оборотен капитал, чиито активи при извършване на стопанските операции се трансформират в парични средства, предвид на което и коефициентът на обща ликвидност се явява основен индикатор за състоянието на неплатежоспособност, като съответно съдът следва да съобразява дали включените в изчислението на последния показател активи са реално ликвидни и от тях могат ли да се реализират приходи на парични средства. При дължимата преценка във връзка с чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да бъдат съобразени и показателите на коефициентите на бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, които съобразно специфичната вътрешната структура на активите на всяко предприятие, дават реалното икономическо състояние на търговеца. За точност на преценката на обективното състояние на неплатежоспособност на търговеца следва да бъдат съобразени и специалните коефициенти на отрасъла досежно общата ликвидност, когато се установи да има такива предвид спецификата на осъществяваната от търговеца дейност, а коефициентите на финансова автономост /задлъжнялост са само помощни, доколкото сами по себе си не съдържат пряка информация, относима към състоянието на неплатежоспособност. В последния смисъл са и указанията по постановените по реда на чл. 290 ТЗ решение 71 от 30.04.2015г. по т.д. 4254/2013г. по описа на ВКС, ТК, I ТО, и решение 225 от 08.12.2016г. по т.д. 2572/2015г. по описа на ВКС, ТК, I ТО.

При зачитане на горецитираната практика за ВКС настоящият състав на съда при кредитиране на приетите по делото и неоспорени ССЧЕ-зи приема по делото да се установява следното икономическо състояние на длъжника към сочените от жалбоподателя две дати:

Със заключението си по депозираната на 01.09.2021г. допълнителна ССчЕ вещото лице е дало отговор за показателите на ликвидност въз основа на междинен счетоводен баланс към 30.09.2010г. Коефициентът на обща ликвидност е 15,10 при препоръчителни граници за коефициента от 1 до 2. Коефициентът на бърза ликвидност е 0,29, а коефициентите на незабавна и абсолютна ликвидност са равни и са в размер на 0,32. Вещото лице е дало заключение на 10.12.2010г. длъжникът да е сключил договор за кредит № 0533.1210, с получените суми по който показателите на ликвидност са променени и към 31.12.2010г. са съответно: коефициентът на обща ликвидност - 13,83, при препоръчителни граници за коефициента от 1 до 2; коефициентът на бърза ликвидност е 1,02, а коефициентите на незабавна и абсолютна ликвидност са равни и са на стойност 0,24. Всичките коефициенти към последната дата са над установените средни такива за отрасъла, което според вещото лице изключва извода за състояние на неплатежоспособност на длъжника. Вещото лице е дало отговор и макар към 30.09.2010г. основната част на текущите активи на „АС - Стройинженеринг“ ООД да са под формата на незавършено строителство, което е принципно нисколиквидно, търговецът да е бил в състояние да обслужва задълженията си като за периода 01.01.2010г. до 30.09.2010г. е получил плащания от клиенти в общ размер на 885 хил. лв. и е извършил плащания към доставчици за сумата 460 хил. лв. При тези данни съдът възприема извода на вещото лице, че дори да се приеме към 30.09.2010г. търговецът да е имало известни затруднения в погасяване на задължения си, същите са били такива от временен характер и не отразяват обективно и трайно състояние на търговеца да не може да погасява текущите си задължения с текущите си активи.

Последният извод се подкрепя и от приетите и неоспорени от страните заключения по ССчЕ – основно и допълнителни, които установяват следното икономическо състояние на длъжника за периода от 31.12.2010г. до определената от съда начална дата на неплатежоспособността – 31.12.2017г., ма именно: коефициент на обща ликвидност към 31.12.2010г. – 13,83; към 31.12.2011г. – 22,02; към 31.12.2012г. – 1,36; към 31.12.2013г. – 1,44; към 31.12.2014г. – 12,32; към 31.12.2015г. – 9,79; към 31.12.2016г. – 10,05; и към 31.12.2017г. – 1,37 /при отчитане настъпилите падежи по договори за кредит – заключение от 23.06.2022г./. Коефициентът за бърза ликвидност е със стойности, както следва: към 31.12.2010г. – 1,02; към 31.12.2011г. – 5,94; към

31.12.2012г. – 1,10; към 31.12.2013г. – 0,09; към 31.12.2014г. – 0,77; към 31.12.2015г. – 0,58; към 31.12.2016г. – 0,55; и към 31.12.2017г. – 0,04 /при отчитане настъпилите падежи по договори за кредит – заключение от 23.06.2022г./. Коефициентите на незабавна и абсолютна ликвидност са равни и за периода са, както следва: към 31.12.2010г. – 0,24; към 31.12.2011г. – 0,99; към 31.12.2012г. – 1,47; към 31.12.2013г. – 0,75; към 31.12.2014г. – 0,58; към 31.12.2015г. – 0,45; към 31.12.2016г. – 0,43; и към 31.12.2017г. – 0,007 /при отчитане настъпилите падежи по договори за кредит – заключение от 23.06.2022г./.

С приетото пред въззивния съд заключение по допълнителна ССЧЕ е изготвен вариант досежно икономическото състояние на „АС – Стройинженеринг“ ООД при включване като задължение на неосчетоводеното, но включено в списъка на приетите вземания, вземане на кредитор ЕТ „Е. - Г. Ч.“ в размер на сумата 120 404,58 лв. Вещото лице е дало заключение, че предвид малкия размер на вземането относим към общия размер на вземанията и задълженията на длъжника, същото не оказва съществено влияние на върху показателите на стойностите на ликвидност. В този смисъл и независимо от избрания вариант на заключение с или без включване на последния неосчетоводен дълг изводите на вещото лице се запазват, каквито са по основаното заключение, а в показателите има минимално отклонение, както следва: коефициент на обща ликвидност – към 31.12.2010г. – 13,83; към 31.12.2011г. – 14,34; към 31.12.2012г. – 1,32; към 31.12.2013г. – 1,47; към 31.12.2014г. – 10,05; към 31.12.2015г. – 8,40; към 31.12.2016г. – 8,62; и към 31.12.2017г. – 1,34 /при отчитане настъпилите падежи по договори за кредит – заключение от 23.06.2022г./; коефициентът за бърза ликвидност е със стойности, както следва: към 31.12.2010г. – 1,02; към 31.12.2011г. – 3,87; към 31.12.2012г. – 1,01; към 31.12.2013г. – 0,09; към 31.12.2014г. – 0,63; към 31.12.2015г. – 0,50; към 31.12.2016г. – 0,47; и към 31.12.2017г. – 0,04 /при отчитане настъпилите падежи по договори за кредит – заключение от 23.06.2022г./; коефициентите на незабавна и абсолютна ликвидност са равни и са: към 31.12.2010г. – 0,24; към 31.12.2011г. – 0,65; към 31.12.2012г. – 0,74; към 31.12.2013г. – 0,59; към 31.12.2014г. – 0,47; към 31.12.2015г. – 0,39; към 31.12.2016г. – 0,37; и към 31.12.2017г. – 0,007 /при отчитане настъпилите падежи по договори за кредит – заключение от 23.06.2022г./.

При кредитиране на заключението на вещото лице референтните стойности на горните показатели са както следва: за обща ликвидност от 1 до 3; бърза ликвидност – от 0,6 до 0,7; незабавна ликвидност – от 0,3 до 0,4, за абсолютна ликвидност – по -голям от 0,2.

Съобразно заключенията по ССЧЕ-зи, коефициентът на финансова автономност на дружеството при референтни стойности от над 0,33 за целия изследван период е под тази стойност или отрицателна величина, което сочи на необезпечаване изпълнението на задълженията на дружеството и декапитализация на собствения капитал. За периода след 31.12.2012г. собственият капитал на дружеството е отрицателна величина като за осъществяване на икономическата си дейност след тази дата „АС – Стройинженеринг“ ООД е използвало изцяло привлечен капитал. Последното обстоятелство обаче съобразно заключението на вещото лице, а и горещитираната съдебна практика на ВКС, не е относимо към състоянието на платежоспособност, което е обусловено от притежаваните бързоликвидни активи, съпоставени с размера на текущите задължения.

При така установеното безспорно икономическо състояние на длъжника от събраните заключения по ССЧЕ-зи настоящият състав на съда приема по делото да се установява, че до 31.12.2016г. „АС – Стройинженеринг“ ООД е бил в състояние да обслужва текущите си задължения като всичките относими показатели за ликвидност до тази дата са над или близо до препоръчителните стойности за отрасъла. Показателите на коефициента на обща ликвидност за периода са и много над референтните, което се дължи на притежаваните от длъжника материални запаси на значителна стойност – текущи активи продукция и незавършено строителство. Последните активи, обаче, противно оплакванията по въззивната жалба не са единствените краткосрочни активи на дружеството, по която причина и при преценка на икономическото състояние на търговеца вещото лице, а и настоящият състав на съда отчитат и стойностите на бърза, незабавна и абсолютна активност, при изчисляването на които тези активи не са взети предвид, и въпреки последното показатели са близки, а през част от годините и надвишават значително референтните стойности, което налага извода, че „АС – Стройинженеринг“ ООД е бил в състояние да обслужва краткосрочните си задължения до тази дата.

Първите данни за влошаване на икономическото състояние на търговеца са към 31.12.2017г., предвид настъпилия падеж за издължаване по част от сключените от него договори за кредит и значителното намаляване на паричните средства като част от текущите активи, в резултат на което стойностите на бърза, незабавна и абсолютна активност се понижават под минимално допустимите и остават такива до края на изследвания период – 2021г. Или към датата 31.12.2017г. за длъжника „АС - Стройинженеринг“ ООД при съобразяване на коефициентите на икономическите показатели за ликвидност на дружеството, които в преобладаващата си част към последната дата са под изискуемия минимум, е настъпила обективната невъзможност да обслужва краткосрочните си задължения с текущите активи на предприятието. Към последната дата е доказано и неизпълнението на изискуеми вземания от вида по чл. 608, ал. 1 ТЗ – таблица 7 и 8 към заключението от 01.09.2021г., както и установеното вземане на кредитора „Елстрой - 95“ ООД, предвид на което и тази доказана по делото сигурна дата – 31.12.2017г., следва да бъде възприета от съда като начална дата на неплатежоспособността на длъжника.

Неоснователни са оплакванията по жалбата на въззивника, че съдът необосновано е кредитирал събраните по делото заключения по ССЧЕ-зи. Заключенията са основани на обявените отчети на дружеството и счетоводните записвания при длъжника, като твърденията по жалбата за укриване на информация не отговарят на данните по делото. Вещото лице е работило по официално обявените годишни финансови отчети, които не са оспорени като неверни, както и при допълнителните заключения е ползвало предоставените му от длъжника счетоводни книги, описани на л. 1215 – л. 1216 от делото, като вещото лице не е заявило да не му се оказва съдействие от длъжника или да има съмнения за укриване на информация.

Необосновани са и оплакванията по въззивната жалба за необоснованост в изводите на съда по причина неотчитане на основаните елементи в активите на дружеството - незавършено строителство. В приетите заключения е извършен анализ на текущите активи на дружеството. Отчетено е обстоятелството, че основаната част са материални запаси – незавършено производство, в случая строителство. Последното се възприема и от съда като основна причина за високите стойности на коефициентите на обща ликвидност за целия период. Включително по тази причина и към датата

31.12.2017г. коефициентът на обща ликвидност е в референтните стойности, но и двете инстанции съобразяват, че последният показател не следва да бъде разгледан изолирано и отчитат, че поради намаляването на паричните средства като част от текущите активи стойностите на бърза, незабавна и абсолютна активност се понижават под минимално допустимите към датата 31.12.2017г., което обосновава извода към последната дата длъжникът да не е в състояние да погасява текущите си задължения, независимо от притежаваните материални запаси, предвид на което и последната дата се приема от съда за начална дата на неплатежоспособността.

Настоящият състав на съда намира за неоснователни и оплакванията по въззивната жалба за необоснованост на съдебния акт по причина необсъждане от съда на представените по делото от длъжника „АС - Стройинженеринг“ писма до „Търговска банка Д“ АД. Съдът дължи обсъждане на относимите към спора доказателства. Последните писма са молби за реструктуриране на кредити, за отпускане на нови кредити, за изпълнение на договорите от страна на банката чрез отпускане на договорени траншове по кредитни линии, оплаквания за неизпълнение на договора от служители на банката и доводи как това се отразява на дейността на дружеството, както и оплаквания, че по причина на поведението на банката дружеството не може да заплаща текущи задължения към свои контархенти. Документите във връзка с чл. 180 ГПК се ползват само с формална доказателствена сила – че автор е посоченото за подписало ги лице, предвид на което и не са пряко относими към релевантния по делото въпрос за икономическото състояние на търговеца. Доказателствената им стойност е само в частта за признати неизгодни за ответника обстоятелства по липса на парични средства, но видно от съдържанието на писмата последните затруднения и според автора на документите са временни и се дължат на неизпълнение на договореностите от страна на банката. В този смисъл и цитираните документи не са относими към изводите на съда за обективното състояние на неплатежоспособност на длъжника и началната му дата. Без значение са и представените пред САС документи - молби за предявяване на вземания, за които липсват счетоводни записи при длъжника.

Неотнесими, противно оплакванията по жалбата, са и причините за доказаните разсрочвания на задълженията на длъжника, предоговаряне,

евентуално погасяване с даване на недвижими имоти вместо плащане, доколкото последните са резултат на свобода на договаряне на гражданските субекти, а относим към икономическото състояние на търговеца е само крайният резултат от тях – погасяване на задължения, евентуално промяна датата на изискуемост на вземанията на кредиторите, който е отчетен от заключенията по приетите ССчЕ-зи.

По тези мотиви на съда и въз основа на обсъдените обективни показатели за икономическото състояние на длъжника „АС - Стройинженеринг“ ООД по делото се установява неговата неплатежоспособност като трайно състояние като сигурната начална дата на неплатежоспособността, датата от която е спрял плащанията и обективно не е бил в състояние да заплаща изискуемите вземания на кредиторите си, е датата 31.12.2017г., която следва да бъде обявена от съда и за начална дата на неплатежоспособността.

Предвид съвпадението в изводите на двете инстанции първоинстанционното решение в обжалваната му част, досежно началната дата на неплатежоспособността, следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260513 от 02.08.2022г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI – 1 с-в, В ОБЖАЛВАНАТА ЧАСТ, с която е определена за начална дата на неплатежоспособността на „АС - Стройинженеринг“ ООД, ЕИК 121177909, датата 31.12.2017г.

В останалата част решението като необжалвано е влязло в сила.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____